

Arrest

nr. 69 547 van 28 oktober 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 16 augustus 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juli 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 21 september 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. SCHOUTEN, loco advocaat S. BENKHELIFA, en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

Gelet op het proces-verbaal van de terechtzitting van 12 oktober 2011, waarbij de behandeling van de zaak tegensprekelijk wordt uitgesteld naar de terechtzitting van 26 oktober 2011.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. SCHOUTEN, loco advocaat S. BENKHELIFA, en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 23 januari 2007, verklaart er zich op 28 december 2010 een zesde maal vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal weigert aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij beslissing van 27 juli 2011, verstuurd op 27 juli 2011.

1.3. De bestreden beslissing geeft de feiten als volgt weer:

"Volgens uw verklaringen bent u een Hazara, afkomstig uit het district Dushi in de provincie Baghlan en in het bezit van het Afghaanse staatsburgerschap. Op 23 januari 2007 diende u een eerste asielaanvraag in België in. U verklaarde toen dat u een Ismaëlitische moslim was en Afghanistan diende te verlaten uit vrees voor een neef, die u wilde doden teneinde zich uw gronden toe te eigenen. Op 29 juli 2008 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De beslissing van het CGVS werd vervolgens door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd op 18 december 2008. Op 23 juli 2009 diende u een tweede asielaanvraag in. In het kader van die asielaanvraag, stelt u België nooit te hebben verlaten sinds uw aankomst in januari 2007 en legde u uw 'taskara' (Afghaans identiteitsbewijs) en een Belgisch stagecontract voor. Gezien u hiermee echter geen nieuwe elementen naar voren bracht werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken besloten uw tweede asielaanvraag niet in overweging te nemen. Op 31 augustus 2009 diende u een derde asielaanvraag in. In het kader van uw derde asielaanvraag stelt u België nooit te hebben verlaten sinds uw aankomst in januari 2007 en u verklaart niets te willen wijzigen aan de verklaringen die u in het kader van uw eerdere asielaanvragen aflegde. Gezien u hiermee echter geen nieuwe elementen naar voren bracht werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken besloten uw derde asielaanvraag niet in overweging te nemen. Op 13 oktober 2009 diende u een vierde asielaanvraag in. In het kader van uw vierde asielaanvraag stelde u België niet te hebben verlaten sinds uw aankomst in januari 2007 en reikte u geen nieuwe elementen aan. Er werd door de Dienst Vreemdelingenzaken besloten uw vierde asielaanvraag niet in overweging te nemen. Op 4 november 2009 diende u een vijfde asielaanvraag in. U stelt België nog steeds niet te hebben verlaten en u legt een Afghaans paspoort voor dat afgeleverd werd op 24 november 2009 door de Afghaanse ambassade te Brussel alsook een brief van uw mededorpelingen in Afghanistan waarin de problemen die u eerder aanhaalde bevestigd worden. Gezien u hiermee echter geen nieuwe elementen naar voren bracht werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken besloten uw vijfde asielaanvraag niet in overweging te nemen. Op 28 december 2010 dient u uw huidige (zesde) asielaanvraag in. U legt bij uw huidige asielaanvraag een bundeltje neer dat door de VZW Centrum Algemeen Welzijnswerk De Terp ten behoeve van uw asiëldossier samengesteld werd en dat onder meer de UNHCR Eligibility Guidelines dd. 17 december 2010 aangaande Afghaanse asielzoekers bevat en waarin een beknopte schets gegeven wordt van de problematiek die u eerder al aanhaalde. Naast het feit dat u verder bij uw oorspronkelijk relaas blijft haalt u nu ook aan dat u toen u de eerste keer asiel vroeg in België verteld heeft dat u altijd naar de politie ging in Afghanistan maar dat u niet geholpen kon worden omdat u Hazara bent. De toenmalige tolk zou deze verklaringen echter niet vertaald hebben. U zou toen ook gezegd hebben dat u nóg grote problemen had die veroorzaakt werden door het feit dat u Ismaëlitische moslim bent. Ismaëlitische moslims zouden namelijk veel problemen hebben met andere mensen in Afghanistan. Ook deze verklaringen zouden volgens u niet opgenomen geweest zijn in het gehoorverslag bij uw eerste asielaanvraag. U verklaart verder nog dat u niet kunt terugkeren naar Afghanistan omdat het daar oorlog is."

Verzoeker betwist dit feitenrelaas niet.

1.4. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing berust op volgende gronden:

"Op basis van uw verklaringen wordt door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) opnieuw geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aangetoond heeft. De reden waarom u niet in aanmerking komt voor een erkenning als vluchteling in de zin van de Vluchtelingenconventie en voor de status van subsidiair beschermde is enerzijds dat aan de documenten die u in het kader van uw opeenvolgende asielaanvragen voorlegde geen bewijswaarde kan toebedeeld worden wat betreft de kern van uw asiërelaas en anderzijds dat u geen nieuwe elementen naar voren brengt die toelaten de eerder genomen weigeringsbeslissing te veranderen. De identiteitsdocumenten tonen immers enkel uw nationaliteit aan die niet betwist wordt en wat betreft de brief van de dorpingen die uw problemen in Afghanistan zouden bevestigen dient opgemerkt te worden dat u die pas voorlegde bij uw vijfde asielaanvraag. Het is duidelijk dat er weinig objectieve bewijswaarde kan gehecht worden aan dit document. Ook de informatie van VZW Centrum Algemeen Welzijnswerk De Terp werpt geen nieuw licht op uw situatie. Dat u nu, in het kader van uw zesde asielaanvraag, voor de allereerste maal opwerpt dat de tolk bij uw eerste asielaanvraag niet zou vertaald hebben dat u verklaarde dat u altijd bij de politie ging en dat het omwille van het feit dat u een 'Hazara' bent, onmogelijk was om bescherming te zoeken bij de politie in uw regio, lijkt een bewering te zijn die uit de lucht gegrepen is (CGVS p.4).

Indien dit werkelijk zo zou geweest zijn zou men toch kunnen verwachten dat u van de gebrekkige vertaling een punt zou gemaakt hebben toen u in beroep ging tegen de weigeringsbeslissing van het CGVS, wat u niet deed. Integendeel, u betwistte het feitenrelaas niet toen u een verzoekschrift indiende tegen de beslissing van het CGVS. Op dezelfde manier beweert u nu ook dat u bij die eerste asielaanvraag zou gesproken hebben over de problemen die u ervaren had omwille van het feit dat u een Ismaëlistische moslim bent maar dat ook deze problemen niet genoteerd werden door de asielinstanties (CGVS p.3). Hierbij kunnen dezelfde kanttekeningen geplaatst worden. Dat u nu plots uw etnische origine en uw religie ter sprake brengt waar u voorheen nooit gewag gemaakt heeft van het feit dat deze zaken aan de basis lagen van bepaalde problemen die u ervoer in Afghanistan komt weinig ernstig over. Het is duidelijk dat deze – bij uw zesde asielaanvraag – nieuw ingeroepen motieven u ingefluisterd werden in een poging uw problematiek alsnog in de Vluchtelingenconventie onder te brengen. Volledigheidshalve dient aangestipt te worden dat het niet volstaat een Hazara of een Ismaëliet uit Afghanistan te zijn om aan te tonen dat men vervolgd zal worden. Het blijkt duidelijk uit uw eerdere asielrelazen dat het familiedispuut over de grond niets te zien had met het feit dat u Hazara of Ismaëliet was. In het kader van uw huidige asielaanvraag heeft u verder ook geen enkele duiding gegeven over de redenen waarom u altijd naar de politie zou geweest zijn noch over de problemen die u ervoer als Ismaëliet (CGVS p.4). Indien u het de asielinstanties niet duidelijk maakt welke de oorzaken zijn van uw problemen noch aanwijzingen kunt geven die duiden op het bestaan van een toekomstige vrees bij terugkeer naar Afghanistan maakt u het deze instanties onmogelijk om een correct inzicht te krijgen over uw leefsituatie, uw eventuele problemen en uw eventuele nood aan bescherming. Het is verder een feit dat in Afghanistan onrechtmatige grondconfiscaties gebeuren. Tal van mensen worden er het slachtoffer van. Het eventuele toekomstige risico op vervolging dat men hierdoor kan lopen is op basis van hebzuchtige redenen geïnspireerd en is dus zuiver gemeenrechtelijk van aard. Bovendien lijkt het erop dat u door naar Europa te komen het eigendomsrecht op uw gronden opgegeven heeft, wat dus op hetzelfde neerkomt als was u daar gebleven en uw gronden opgaf. Dat zou in feite de reden tot de vervolging die uitging van uw neef automatisch weggenomen hebben. Overigens heeft u tijdens uw eerste asielaanvraag al duidelijk te kennen geven dat u niet meer geïnteresseerd bent in die gronden. Dat u denkt dat uw neef u niet zou vertrouwen als u dit zou zeggen, is een pure veronderstelling (CGVS eerste asielaanvraag p.5). Bovendien heeft uw neef u zelf nooit bedreigd hoewel u al lang met hem samenwoonde; u heeft uw vrees louter gebaseerd op geruchten en u heeft geen enkele poging ondernomen om uw vermeende problemen met uw neef uit te klaren, ook niet via bemiddeling. Het CGVS concludeert bijgevolg dat haar vorige weigeringsbeslissing correct was en nog steeds van kracht. Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afgaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan wordt de status van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend omwille van de algemene veiligheidssituatie in hun regio van herkomst. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan dient in uw geval de veiligheidssituatie in het district Dushi in de provincie Baghlan te worden beoordeeld. Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie SRB "Afghanistan" – Veiligheidssituatie in het noorden van Afghanistan (Badakhshan, Thakar, Baghlan, Kunduz, Samangan, Balkh, Sar-e Pul, Jowzjan, Faryab)" dd. 23 augustus 2010, updated 20 januari 2011) blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan regionaal nog steeds erg verschillend is. Het gewapend conflict woedt het meest intens in het zuiden en in de zuidoostelijke regio. Er wordt een uitbreiding van de activiteiten van de anti-regeringselementen (AGE) naar andere regio's in Afghanistan vastgesteld. De VN Veiligheidsraad stelde in juni 2010 dat de veiligheidssituatie in het noorden relatief stabiel bleef in vergelijking met de andere regio's in Afghanistan; dit ondanks de verhoogde activiteit van de opstandelingen. Geweld gerelateerd aan criminaliteit is nog steeds de belangrijkste veiligheidszorg. In 2010 is er sprake geweest van geïsoleerde, gecoördineerde activiteiten van opstandelingen. UNAMA stelde medio 2010 wel vast dat de voorheen stabiele regio van het noordoosten een scherpe toename van AGE activiteiten kende met een sterke stijging van het aantal burgerslachtoffers tot gevolg. Uit de analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt dat ANSO in 2010 melding maakte van clashes, militaire operaties en luchtbombardementen in een aantal districten. AGE's reageerden door op verschillende locaties aanslagen te plegen. In uw district Dushi in de provincie Baghlan is weliswaar sprake van een dreiging van IED's en zijn criminele groeperingen actief, maar worden verder geen noemenswaardige incidenten gemeld. Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie wordt er ook rekening gehouden met het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 17 december 2010. De graad van conflict-gerelateerd geweld en de eraan verbonden risico's voor Afgaanse burgers werd door het UNHCR onderzocht aan de hand van verschillende cumulatieve indicatoren. Het UNHCR beoordeelt de veiligheidssituatie in het licht van volgende indicatoren: (i) de verslechterde veiligheidssituatie in bepaalde delen van Afghanistan; (ii) de

toename van het aantal burgerslachtoffers; en (iii) de belangrijke bevolkingsverplaatsingen. Rekening houdend met die indicatoren besluit het UNHCR dat de situatie in de provincies Helmand, Kandahar, Kunar en delen van Ghazni en Khost gekenmerkt wordt als een situatie van veralgemeend geweld. Volgens het UNHCR hebben Afghaanse asielzoekers uit bovenvermelde regio's mogelijks nood aan internationale bescherming. Bijkomend en rekening houdend met het volatiele karakter van het gewapend conflict, adviseert het UNHCR dat de asielaanvragen van Afghanen die claimen andere regio's te ontvluchten omwille van het veralgemeend geweld, nauwgezet onderzocht zouden worden in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over diens vroegere verblijfplaats. Verder wijst het UNHCR erop dat andere provincies als Uruzgan, Zabul, Paktika, Nangarhar, Badghis, Paktya, Wardak en Kunduz ook geconfronteerd worden met fluctuerende veiligheidsincidenten. Het UNHCR heeft in deze richtlijnen niet geadviseerd om voortgaande op een analyse van de veiligheidssituatie aan Afghanen afkomstig van de provincie Baghlan een complementaire vorm van bescherming te bieden. U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in het district Dushi in de provincie Baghlan, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien bovenvermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de regio waarvan u afkomstig bent actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in uw regio aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad is van mening dat verzoeker niet kan worden erkend als vluchteling.

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat UNHCR erkent dat slachtoffers van grondconflicten een sociale groep vormen in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Verder stelt verzoeker dat zijn neef hem altijd als een bedreiging zal blijven beschouwen en dat hij dus nog steeds angst heeft voor zijn neef.

De Raad stelt vast dat dit elementen zijn waarover hij reeds in zijn arrest van 18 december 2008 een oordeel heeft geveld. De Raad heeft toen immers geoordeeld dat verzoekers problemen zich in de familiale sfeer bevinden en dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan iets te vrezen heeft: *"Het door verzoeker aangehaalde probleem met zijn neef, die het op verzoeker zou hebben gemunt omwille van verzoekers eigendom, situeert zich volledig in de familiale sfeer. De commissaris-generaal is eveneens van mening dat verzoekers beslissing om het land te verlaten eerder gebaseerd is op veronderstellingen van zijn tante dan wel op daadwerkelijke problemen met zijn neef en diens vader. Verder wordt bepaald dat verzoeker enkel kan aangeven dat heden zijn neef zijn grond bewerkt, wat op zich geen indicatie is van een zwaarwichtig conflict gezien het familiegrond betreft en verzoeker al jaren weg is uit Afghanistan. Bovendien heeft verzoeker niet gepolst via zijn vriend naar wat de reactie zou zijn van zijn neef indien verzoeker zou terugkeren. De motieven blijven bijgevolg gehandhaafd. Verzoekers bewering onmiddellijk te worden gedood bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan maakt hij dan ook onvoldoende aannemelijk"*. De Raad is niet bevoegd om in het kader van verzoekers zesde asielaanvraag opnieuw uitspraak te doen over deze elementen. De bevoegdheid van de Raad is immers beperkt tot de nieuwe elementen die verzoeker bij zijn huidige asielaanvraag heeft aangereikt. De Raad stelt vast dat verzoeker de motieven uit de bestreden beslissing die betrekking hebben op die nieuwe elementen niet betwist. De Raad sluit zich aan bij deze motieven.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin

2.2. Verder stelt verzoeker dat de toestand in Baghlan de laatste tijd is verslechterd. Hij verwijst hiervoor naar een rapport van UNHCR van 11 mei 2011 en naar een bericht uit de New York Times van 30 juli 2010. Verder stelt hij dat UNHCR in oktober 2008 adviseerde om voor tien districten van de provincie Baghlan bescherming te bieden. Verzoeker verwijst ook naar het arrest MSS van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM), waaruit zou blijken dat geen enkele regio in Afghanistan veilig is. Tot slot stelt verzoeker dat de bestreden beslissing niet vermeldt of verzoeker naar zijn regio kan terugkeren zonder risico op ernstige schade. Verzoeker stelt dat de wegen onveilig zijn, zeker voor Hazara's, dat Baghlan op 250 kilometer van Kaboel ligt en alleen over de weg toegankelijk is en dat Dushi in het centrum van Baghlan ligt.

De behandeling van onderhavig beroep werd uitgesteld nadat verwerende partij op de terechtzitting van 12 oktober 2011 had laten weten dat haar documentatiedienst aan een update van de veiligheidssituatie van verschillende regio in Afghanistan aan het werken was. Op 24 oktober 2011 wordt vervolgens een door de verwerende partij een schriftelijk verslag neergelegd. Dit verslag vermeldt het volgende: *“Wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus, wenst verweerder het volgende op te merken. Bij het nemen van de bestreden beslissing oordeelde de commissaris-generaal dat verzoeker niet in aanmerking kwam voor de status van subsidair beschermde. Deze beslissing steunde op een evaluatie van de toenmalige veiligheidssituatie in Afghanistan waarbij het UNHCR-rapport ‘Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylumseekers from Afghanistan’ van 17 december 2010 in rekening werd genomen. Het UNHCR heeft in deze richtlijnen niet geadviseerd om, voortgaande op een analyse van de veiligheidssituatie, aan Afghanen afkomstig van de provincie Baghlan een complementaire vorm bescherming te bieden. Uit een actualisatie van de veiligheidssituatie (Subject Related Briefing “Afghanistan” “Veiligheidssituatie in het noorden van Afghanistan- Badakhshan, Takhar Baghlan, Kunduz, Samangan, Balkh, Sar-e ,Pul, Jawzjan, Faryab” bijgesloten bij dit schriftelijk verslag blijkt evenwel dat de veiligheidssituatie in het district Dushi (provincie Baghlan), waarvan verzoeker afkomstig is, in die mate gewijzigd is dat er sprake is van een reëel risico in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Rekening houdend met deze ontwikkelingen en het gegeven dat er niet meteen concrete indicaties zijn om de afkomst, recente herkomst en het profiel van verzoeker in twijfel te trekken, is verweerder dan ook van oordeel dat verzoeker in aanmerking komt voor de status van subsidiaire beschermde.”*

De Raad sluit zich aan bij het standpunt van verwerende partij en volgt deze waar zij stelt dat verzoeker in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig oktober tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER